

Sygn. akt VII K 292/16/P

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w S.

Zamiejscowy VII Wydział Karny w P. w składzie :

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Katarzyna Radzikowska - Jędrusiak

Protokolant Aleksandra Malicka

po rozpoznaniu w dniu 28.09.2016 r. w postępowaniu przyspieszonym

sprawy **J. L.**

syna B. i K. z domu S.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że: w dniu 26 września 2016 roku około godziny 14:50 na drodze pomiędzy miejscowością B., a miejscowością L., gmina D. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu 1,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. uznaje J. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za przestępstwo to na podstawie art. 178a § 1 kk, wymierza mu karę grzywny w liczbie 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) złotych,

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł (pięciu) tysięcy złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art. 63§1 i 5 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu kary grzywny zalicza okres jego zatrzymania od dnia 26.09.2016 r. godzina 15:15 do dnia 28.09.2016 r. godzina 12:05 to jest dwa dni przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny,

V. na podstawie art. 627 kpk, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego J. L. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, a nadto wymierza mu 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 26 września 2016 roku, w B. od godzin porannych do popołudniowych J. L. spożywał alkohol w postaci wódki. Wypił jej około 300 mililitrów. Po godzinie 14.00 mężczyzna zdecydował się na wyjazd do miejscowości L.. Wsiadł do samochodu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i wyjechał ze swojej posesji na drogę.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. L. k. 25-26, 37,

Około godziny 14.50 A. S. poruszał się samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po drodze R. – B.. Mężczyzna minął skrzyżowanie prowadzące do miejscowości B.- L. - P. i przemierzał dalej w kierunku B.. W pewnej chwili mężczyzna zaobserwował jadący z naprzeciwka samochód marki O. (...). Pojazd poruszał się całą szerokością jezdni. Kierowca ww. pojazdu kilkakrotnie wjechał na chodnik znajdujący się po prawej stronie A. S.. Kierowca marki O. (...) jechał naprzód, aby uniknąć zderzenia z jadącym z naprzeciwka samochodem marki O. (...) zmuszony był wykonać manewr odbicia pojazdem w lewą stronę. Po wyminięciu się z jadącym z naprzeciwka autem, A. S. zatrzymał swój pojazd i we wstecznym lusterku obserwował dalsze poczynania kierowcy samochodu marki O. (...). Kierujący ww. pojazdem nie zatrzymał się na skrzyżowaniu dróg pomimo, iż obowiązywał go nakaz zatrzymania, w związku ze znajdującym się znakiem STOP. Po wjechaniu w drogę prowadzącą do miejscowości L., kierujący pojazdem marki O. (...) uderzył samochodem w znak informacyjny – P. Przyrody, a następnie w przydrożne drzewo. Po ujechaniu dalszych 50 metrów pojazd zatrzymał się.

Kierujący samochodem marki O. (...) postanowił zawrócić i udać się w miejsce zdarzenia. Dopuszczał możliwość, iż zachowanie kierującego samochodem marki O. (...) było wynikiem złego samopoczucia, bądź zasłabnięcia. Kiedy A. S. otworzył drzwi pojazdu poczuł od kierowcy silną woń alkoholu. Jakikolwiek próby nawiązania kontaktu z mężczyzną okazały się bezskuteczne, z uwagi na stan jego nietrzeźwości. Kierowca powtarzał tylko, że „już jedzie”. Próbował uruchomić silnik pojazdu. A. S. uniemożliwił mu to wyciągając kluczyki ze stacyjki. Mężczyzna zadzwonił po patrol policji.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 25-26, 37

zeznania świadka A. S. k. 7-8, 38,

protokół oględzin miejsca i rzeczy k. 12-13

materiał poglądowy k. 14,

Po około 10 – 20 minutach na miejsce zdarzenia przyjechali funkcjonariusze K. S. w osobach Ł. B. oraz G. J.. Podjęli oni czynności służbowe względem kierowcy samochodu marki O. (...). Okazał się nim J. L.. Mężczyzna nie miał na nogach obuwia. Nie posiadał przy sobie żadnych dokumentów. Został przebadany na zawartość alkoholu w organizmie. O godzinie 15.20 badanie wykazało stan nietrzeźwości badanego na poziomie 1, 35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 15.25 - 1, 29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast o godzinie 15.40 wykazało wartość 1, 38 mg/l.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 25-26, 37

zeznania świadka G. J. k. 38

zeznania świadka Ł. B. k. 22-23, 37v- 38,

protokoły z przebiegu badań stanu trzeźwości wraz ze świadectwem legalizacji k. 2-3,

Na chwilę zdarzenia J. L. nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii B.

W związku z podejrzeniem popełnienia przez J. L. przestępstwa został on zatrzymany przez funkcjonariuszy policji i przewieziony do budynku Komendy Powiatowej Policji w S. celem przeprowadzenia dalszych czynności.

Po zatrzymaniu dokonano ponownych badań stanu trzeźwości kierującego samochodem osobowym marki O. (...). O godzinie 17.25 badanie wykazało stan nietrzeźwości badanego na poziomie 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 17.27 – 1,17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast o godzinie 17.49 - 1, 13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

Dowód: protokół zatrzymania osoby k.10 ,

protokół z przebiegu badań stanu trzeźwości wraz ze świadectwem legalizacji k. 4-5,

informacja Starostwa Powiatowego w S. k. 31,

J. L. ma 59 lat. Zdobył wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest kierowcą. Obecnie pracuje jako zawodowy kierowca ciągnika w A. W. . Z tego tytułu osiąga dochód w kwocie około 2000- 2500 złotych miesięcznie. Żonaty. Był karany sędownie. Według oświadczenia nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. L. k. 25-26, 37

dane osobopoznawcze k.27 ,

karta karna k.18-20,

Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu zdarzenia spożywał alkohol w postaci wódki, której wypił około 300 ml. P. w godzinach porannych do godziny 12.00. Jechał do miejscowości L. na ryby. Myślał, że nie jest już pijany. Poruszał się samochodem żony. Nie posiada prawa jazdy kategorii B. Nie chce stracić prawa jazdy kategorii T ponieważ straci pracę (k. 25-26).

Na rozprawie J. L. również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia (k. 37).

Przechodząc w dalszej części do oceny materiału dowodowego sprawy wskazać należy, iż sąd dał wiarę tym wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem korespondowały one z całokształtem materiału dowodowego sprawy w szczególności z zeznaniami świadka A. S., G. J., Ł. B., a także z materiałem dokumentarnym w postaci protokołów oględzin miejsca zdarzenia, protokołów badania stanu trzeźwości, informacją ze Starostwa Powiatowego w S..

Zeznania świadków A. S., Ł. B., G. J. zasługiwały na wiarę. Były one jasne, stanowcze, zbieżne. Jako osoby obce dla oskarżonego nie mieli interesu, by przedstawiać zdarzenia w sposób odmienny od ich faktycznego przebiegu. Z tych też względów stały się podstawą poczynionych w sprawie ustaleń.

Stan faktyczny sprawy sąd ustalił ponadto w oparciu o wszelkie dokumenty zgromadzone w przedmiotowej sprawie tj. protokoły z przebiegu badań stanu trzeźwości wraz ze świadectwami legalizacji, kartę karną, dane osobopoznawcze, protokół zatrzymania, protokół oględzin miejsca i rzeczy, materiał pogładowy. Wyżej wymienione dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty zgodnie z obowiązującymi w tym względzie przepisami, nie były kwestionowane przez strony i jako takie stały się podstawą dokonanych ustaleń.

Z tych też względów należało uznać, że oskarżony J. L. w dniu 26 września 2016 roku około godziny 14.50 na drodze pomiędzy miejscowością B., a miejscowością L. gmina D. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się stanie nietrzeźwości 1,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wypełnił znamiona czynu z art. 178a § 1 kk.

Czyn oskarżonego ze względu na charakter naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo innych uczestników ruchu drogowego należy ocenić jako społecznie szkodliwy w stopniu wyższym od znikomego. Oceniając stopień społecznej szkodliwości tego czynu sąd wziął po uwagę również wysokość stanu nietrzeźwości oskarżonego w tym okoliczność, iż de facto znajdował się w fazie równowagi, poruszał się po drodze na której odbywał się ruch innych pojazdów, że oskarżony swoim zachowaniem zmusił innego uczestnika drogi do wykonania manewrów obronnych celem uniknięcia zdarzenia, nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdem, którym się poruszał.

Z uwagi na to, iż oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa zagrożonego karą przez ustawę karną obowiązującą w czasie jego popełnienia, a jednocześnie w sprawie nie wystąpiły żadne okoliczności które by

wyłączyły odpowiedzialność karną oskarżonego, który rozumiejąc znaczenie podejmowanych działań, miał niczym nie zakłóconą możliwość zachowania się zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, lecz tego nie uczynił – Sąd uznał J. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wymierzając J. L. karę sąd uwzględnił zarówno okoliczności obciążające, jak i łagodzące. Na niekorzyść uwzględnił znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, rodzaj drogi po której się poruszał, nieposiadanie uprawnień kategorii B. Na korzyść z kolei przyjęto okoliczność, iż oskarżony przyznał się do popełnienia powyższego czynu, tym niemniej faktu tej nie można przeceniać z uwagi na to, iż wina i sprawstwo oskarżonego co do popełnienia przypisanego mu czynu wynikały z całokształtu materiału dowodowego sprawy, a nadto jako okoliczność łagodzącą sąd poczytał prowadzenie przez oskarżonego ustabilizowanego trybu życia.

Wobec powyższych przesłanek wymierzono J. L. karę grzywny we wskazanym w wyroku rozmiarze uznając, iż jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i jednocześnie nieprzekraczającą stopnia jego winy. Wymierzona w takiej wysokości kara spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do niego, jak i zaspokoi potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wobec okoliczności, iż oskarżony popełnił przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji będąc w stanie nietrzeźwości, Sąd w oparciu o treść art. 42 § 2 kk orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na minimalny okres 3 lat. Zakreślając okres obowiązywania zakazu sąd miał na uwadze wysokość stanu nietrzeźwości oskarżonego, porę dnia w jakiej poruszał się pojazdem, rodzaj pojazdu. Z uwagi na okoliczności, w jakich został ujawniony stan nietrzeźwości oskarżonego sąd nie znalazł podstaw do ograniczenia mu zakresu obowiązywania zakazu do określonego rodzaju pojazdów mechanicznych.

Te same argumenty legły u podstaw orzeczenia wobec oskarżonego obligatoryjnego świadczenia pieniężnego o jakim mowa w art. 43a § 2 kk, które zostało określone na minimalnym poziomie 5000 złotych.

Z uwagi na fakt, że w niniejszej sprawie oskarżony był zatrzymany przez okres dwóch dni należało w oparciu o treść art. 63§ 1 i 5 kk orzec jak w punkcie IV sentencji.

Oskarżony jest osobą wykształconą, zdolną do zarobkowania wobec powyższego orzeczono jak w punkcie V sentencji.